

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Q. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 3. 2013, č. j. 63 Az 3/2012 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě (dále také „krajský soud“) napadeným rozsudkem ze dne 19. 3. 2013, č. j. 63 Az 3/2012 - 30, zamítl žalobu Q. M. proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 29. 2. 2012, č. j. OAM-120/ZA-14-HA08-2010, jímž bylo rozhodnuto tak, že se žalobci neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce jako stěžovatel (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a z důvodu nedostatku finančních prostředků požádal i o ustanovení zástupce z řad advokátů k ochraně svých práv.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být tento mimořádný opravný prostředek správním soudem meritorně projednán.

Podle ust. § 49 odst. 2 o. s. ř. nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastižen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu.

Podle ust. § 49 odst. 4 o. s. ř. nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty

za doručenu, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.

Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Podle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ust. § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 106 odst. 2 první věty s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

Stěžovateli byl prostřednictvím držitele poštovní licence doručován napadený rozsudek krajského soudu ze dne 19. 3. 2013, č. j. 63 Az 3/2012 – 30, do vlastních rukou (doručenka typ I.) na adresu Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 5, Havířov - Dolní Suchá. Vzhledem k tomu, že adresát nebyl zastížen, byla zásilka (písemnost) uložena a připravena k vyzvednutí dne 22. 3. 2013 se zanecháním výzvy. Adresát si však zásilku s rozsudkem krajského soudu v uložení době nevyzvedl a jelikož tak neučinil ani ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenu, i když se adresát o uložení nedozvěděl (§ 49 odst. 4 o. s. ř.). V tomto případě to znamenalo, že zásilka s uvedeným rozsudkem krajského soudu byla doručena adresátovi v úterý dne 2. 4. 2013. Se zřetelem k tomu, že si adresát zásilku (písemnost) nevyzvedl, byla vložena do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky dne 4. 4. 2013. Lhůta dvou týdnů od doručení rozhodnutí, v níž bylo třeba podat kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu podle výše uvedených zákonných ustanovení (§ 40 odst. 2 s. ř. s., § 106 odst. 2 první věty s. ř. s.), tak skončila uplynutím úterý dne 16. 4. 2013. Vzhledem k tomu, že stěžovatel podal kasační stížnost proti napadenému rozsudku krajského soudu datovanou dnem 30. 4. 2013 k poštovní přepravě až v úterý dne 30. 4. 2013, stalo se tak zjevně po uplynutí lhůty dvou týdnů k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 věta poslední s. ř. s.). Kasační stížnost byla nakonec doručena krajskému soudu až dne 3. 5. 2013.

Nejvyšší správní soud proto z uvedeného důvodu usnesením odmítl stěžovateli kasační stížnost proti napadenému rozsudku krajského soudu jako opožděně podanou [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., za použití ust. § 120 s. ř. s.], aniž by se kasační stížností zabýval meritorně.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že o věci nemůže meritorně rozhodovat a nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný, není již jeho úkolem dále vést řízení a rozhodovat např. o žádostech účastníků o ustanovení zástupce. Pokud by Nejvyšší správní soud o ustanovení zástupce rozhodoval, musela by být tato žádost v každém případě zamítnuta, neboť, je-li zde neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, nemohl by být soudem ustanovený advokát (či jiný zástupce) stěžovateli nijak nápomocen k tomu, aby řízení mohlo pokračovat

pokračování

a aby stěžovatel mohl být v takovém řízení úspěšný. Správní soud navíc v případě neodstranitelného nedostatku podmínek řízení není ani povinen nařídít jednání či vyžádat si nebo vyčkat na vyjádření stran před tím, než návrh odmítne; ustanovený zástupce by tedy ani neměl prostor k zastupování navrhovatele v takovém řízení. Obdobné závěry již byly vysloveny v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48, dostupném na www.nssoud.cz, v němž kasační soud zaujal právní názor, že: „*Je-li v době podání návrhu zcela zjevné, že nejsou splněny podmínky řízení o podaném návrhu a že tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný, není úkolem soudu toto řízení dále vést a rozhodovat např. o žádosti navrhovatele o ustanovení zástupce dle § 35 odst. 8 s. ř. s., ale naopak řízení bez dalšího ukončit tím, že bude příslušný návrh dle § 46 s. ř. s. odmítnut, či v zákonem stanovených případech řízení zastaveno*”.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. června 2013

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu